
de cursor wel of niet een revolution ?

Dat Mark Kramer moest slikken bij het lezen van mijn artikel kan ik me voorstellen, maar in zijn commentaar gaat hij voorbij aan het feit dat ik niet meer heb willen doen dan het signaleren van een fenomeen dat twee jaar geleden nog behoorlijk rondspookte. Het begon allemaal met het op de voorpagina afbeelden van Nop Velthuizen's Quadrifant in de American Kite van zomer 1994 en het plaatsen van de bouwtekeningen binnin. In het volgende nummer van dit Amerikaanse vliegertijdschrift moest een rectificatie geplaatst worden omdat de gebroeders Hadzicki - de uitvinders van de Revolution - vonden dat hun patent zwaar werd aangetast omdat de Quadrifant teveel op de Revolution leek. Misschien dat daarom Willy van Diggele nogal gebeten reageerde toen ze door de toenmalige hoofdredacteur van het blad Windberichten werd gewezen op de inhoud van mijn artikel. Ze belde me op en gaf me te kennen geen slapende honden wakker te maken. Dat is zeker meer dan twee jaar geleden en intussen is er weer heel wat water door de Maas gestroomd. De bedoeling van mijn artikel was om aan te geven hoe ver het patent van de Revolution kan gaan en daarnaast een onderscheid te maken tussen vierlijnsvliegers die op het Revolution-principe gebaseerd zijn en alle andere. Ontwerper Mark Kramer zal van zijn Cursor niet kunnen ontkennen dat-ie op de Revolution gebaseerd is, of anders gezegd: dat hij misschien niet zelfstandig - zonder de Revolution - op het idee van zijn Cursor was gekomen, dat hij op z'n minst schatplichtig is aan het ontwerp, of het er nu uitziet als een roze olifant met een lange slurf, een kruising tussen een zonnebril en een baksteen of een schele UFO. Er was geen reden om niet teveel woorden aan de Cursor te wijden, los van het feit dat mijn artikel de bedoeling had om juist die andere ontwerpen die niet op de Revolution gebaseerd zijn wat meer aandacht te geven. Dat er een foto van de Cursor bij is

geplaatst heeft meer te maken met het feit dat ons blad door vrijwilligers gemaakt wordt die ter illustratie uit eigen archief putten - in het geval van de Cursor uit het mijne - en het is ook nooit mijn bedoeling geweest om Mark Kramers ontwerp van een voetstuk te stoten.

De ontwerper van een vlieger zal altijd beweren dat-ie beter is dan alle andere vliegers omdat hij er niet helemaal objectief over kan zijn. Daar is niets mis mee. Ervaringen van anderen tellen misschien meer mee. Jeanette Braun-de Bes die in Duitsland competitie vliegt, zeer indrukwekkend trouwens, is van de Cursor weer terug gegaan naar de Revolution, niet zozeer omdat de eerste niet beter zou zijn, maar vanwege de betrouwbaarheid en het feit dat de Cursor door zijn oppervlakte een formidabele trekkracht genereert, die dan wel met gaas kan worden gecompenseerd maar niet voor iedereen een juiste oplossing is. Uit eigen ervaring weet ik dat de Cursor uiterst stabiel is, op rails vliegt, en juist daardoor iets aan radicaliteit inboet. Een axel heb ik er nog niet mee kunnen maken, terwijl dat met een Revolution wel gaat. Misschien moet ik wel meer oefenen. Wat de betrouwbaarheid betreft, daar kan bij de Cursor nog wel het een en ander aan verbeterd worden: metalen oogjes in het doek die het toom snel doorvreten en een leading edge die robuuster uitgevoerd kan worden. Dat de producten van Revolution altijd recht en hoekig zijn, daar schuilt mijnsinziens een filosofie achter, net als bij de Synergy Deca van Marc Ricketts. En als je daar niet van houdt dan hebben we het over een kwestie van smaak. Recht en hoekig heeft bij de Revolution alles met efficiency te maken en het vlieggedrag. Het 'happen' waar Mark op doelt, de gevreesde 'wingflip' van de Revolution, dat is een probleem dat door de Cursor is opgelost, hij blijft zelfs in de lucht wanneer de ene punt naar voren en de andere naar achteren wijst. Bij de Revolution kon de 'wingflip' gedeeltelijk door de eerder in een

artikel aangehaalde Magic Quad Sticks worden opgelost. Maar niet zo efficiënt als bij de Cursor. Axelen kan je dan wel vergeten, tenzij je zin in Spectraspaghetti hebt.

De indoor-versie van de Cursor heeft volgens mij de toekomst. Helaas kon ik door de griep geveld niet in Almere zijn, dan had ik het met eigen ogen kunnen aanschouwen. Een groot doek-oppervlak en een licht frame, de constellatie die bij de Zero Wind Synergy Deca ook zijn vruchten afwierp, dat is het grote voordeelpunt van de Cursor, daarin schuilt mijnsinziens zijn geheim. Alleen die vermaledijde trekkracht zo gauw je ermee buiten staat.

Natuurlijk verdient de Cursor meer dan simpelweg voor een Revolution te worden uitgemaakt. Dat is ook niet mijn bedoeling geweest. Alleen: het ontwerp van de Cursor is gebaseerd op de Revolution, net zoals elke stuntvlieger gebaseerd is op de delta-vlieger. En als daar een patent, zo verregaand als de Revolution, op zou rusten, dan zouden we al onze vliegers kunnen inpakken. Dat is wat ik wilde aantonen.

(Dit zou ik meer in Vlieger willen zien, discussies, ingezonden brieven, commentaar. Daarvoor maken wij dit blad!)

Bert Jansen.